

- Jakob:** Vaadake! Joonatanil on käes särav küünal ja ta arvab, et tal pole sellele lapsele midagi kinkida!
- Joonatan:** Kas ma peaksin lapsele väikese küünla kinkima?
- Jakob:** Midagi ilusamat ei saagi olla!
- Andreas:** Jakobil on õigus!
- Miika:** Selline väike valgus kingib rõõmu ja kaitset.
- Markus:** Ta särab läbi pimeduse!
- Absalom:** Jah, Joonatan, see on tõesti ilus kingitus. Alles oli meil hele sära inglitest. Ja nüüd on meil sinu küünlasära pimedal ööl. Nendel seal laudas on kindlasti suur rõõm, kui sinu küünal sinna särema jääb. Andreas peab ju oma laterna koju viima!
- Andreas:** Lähme siis! Hoiä nüüüd oma käsi küünlale varjuks, Joonatan! Vaata, et ta ei kustu! Sina lähed esimesena lauta sisse ja tervitad lapsukest. See ilus valgus teeb meid kõiki õnnelikuks!

Joonatan läheb pikkamööda, teised järgnevad.

JÕULUVALGUS

Tegelased: Jutustaja
Andreas
Jakob
Markus
Miika
Absalom
Karjapoiss Joonatan

Jutustaja: Näete, siin seisavad karjased: Andreas, Jakob, Markus, Miika, Absalom ja väike karjapoiss Joonatan. Karjased seisavad ärevil koos ja ei suuda veel täielikult mõista, mida ingel neile ütles. Nüüd aga muutuvad nad vabamaks ja arutavad, mida nad seal laudas sündinud lapsele võiksid sünnipäevakingiks viia.

Andreas: Taevas on ikka veel valge!

Jakob: Keset ööd on taevas sama hele kui päeval!

Markus: Mul oli nii suur hirm, kui seal äkki ingel seisis.

Miika: Ja meile! Just meile ütles ta need sõnad!

Absalom: Jumala Poeg puhkab seal all laudas söimes! Imelik! Petlemmas ei tea sellest veel ükski inimene! Ainult meie teame, et laudas sündis maa ja taeva Kuningas.

Andreas: Lähme nüüd tervitama Kuningat!

Joonatan: Oh, et ma midagi leiaksin! Läheb aina pimedamaks ja kuidas ma siis võiksin midagi leida.

Andreas tuleb põleva laternaga. Joonatan kraamib oma taskutes ja võtab välja küünlajupi.

Joonatan: Andreas, luba et ma sinu laternast võiksin oma küünlajupi süüdata. On juba nii pime. Ma ei leia midagi! (Joonatan süütab oma küünla.)

Andreas: Noh, nüüd ehk leiad tõesti midagi. Ma lähen.

Joonatan hakkab küünlavalgel maast midagi otsima. Otsib ja otsib, ei leia midagi. Joonatan istub maha, asetab küünla enda ette ja suures kurbuses paneb pea kätele. Veidi aja pärast tuleb Jakob, vaatab Jonathani ja tema põlevat küünalt.

Jakob: Ahhaa, Joonatan! On see alles üllatus!

Joonatan vaatab talle imestumult otsa ja tõuseb üles.

Jakob: Meie viime Maailma Issandale kõikvõimalikke kingitusi - ja sina ütled, et sul pole midagi viia. Ometi on sul tema jaoks kõige ilusam kingitus!

Joonatan: Jakob, mul ju pole midagi! Otsisin küll, aga ei leidnud midagi!

Jakob: Tulge kõik siia!

Kõik tulevad.

Jakob: Aga me ei või ometi tühjjade kätega Tema juurde minna.

Markus: Mina viin ühe lamba!

Miika: Mina viin kannutäie piima.

Absalom: Öösel on külm. Tuul puhub sisse lauda seinapragudest. Mina viin väikesele lambanahast tekikese. Siis on lapsel soe.

Joonatan: Minult oleks vilepill. Aga ta on veel liiga väike, et vilepilli mängida.

Absalom: Eks ta siis hiljem mängib, kui suuremaks saab.

Joonatan: Ah, siis on see pillike juba kokku kuivanud.

Markus: Tead, sa tule ja aita mul lammas sinna lauta viia. Siis kingime selle lamba kahekesi koos.

Joonatan: Ei, ma tahan ISE midagi kinkida!

Andreas: Nüüd peame juba minema hakkama. Tooge igäüks, mida tuua tahtsite. Näete, taevas muutub jälle tumedaks.

Miika: Kohtume siis Petlemmas. Ruttame!

Jutustaja: Kõik lahkuvad, ainult Joonatan jääb üksinda.